

Cô gái Huế đi tìm Vợ Cho Chồng.

Giao Chỉ, San Jose.

Báo một tin buồn:

Thêm một người bạn cùng khóa của chúng tôi, khóa Cường Quyết Đà Lạt 54, anh Đỗ đình Vượng vừa ra đi. Tháng trước Vượng có về thăm chúng tôi tại San Jose. Anh ngồi trên xe lăn, sức khỏe đã có phần suy yếu. Bây giờ anh đi luôn. Có lẽ vào cuối tuần này các con của anh Vượng sẽ từ California, từ Nevada về South Bend tham dự tang lễ. Tôi xin đại diện anh chị em còn lại của khóa Cường quyết Đà Lạt 1954 gửi lời chia buồn cùng tang quyến.

Sự ra đi của anh Vượng có thể coi như gây xúc động rất nhiều cho anh em. Trên thực tế số anh em còn lại của 300 thanh niên Hà Nội ra đi từ tháng 3-1954 cho đến nay cũng chẳng còn bao nhiêu. Ngày nay dư luận của trận Quảng Trị cách xa gần nửa thế kỷ vẫn còn xôn xao bàn tán. Nhưng đối với chúng tôi là những các cựu sĩ quan gần tuổi 90 những lời bàn tán đó chẳng còn ảnh hưởng bao nhiêu.

Báo cáo chuyên tình:

Qua cái chết của anh Đỗ đình Vượng tôi xin kể cho các chiến hữu một câu chuyện. Không phải là chuyện chinh chiến ngày xưa, mà là chuyện tình của trung tá Vượng. Cá nhân tôi có cơ hội rất là gần gũi với cuộc đời của cô vợ. Tôi là người quen biết với cả 3 anh em họ Đỗ.

- Người anh cả là đại tá Đỗ đức Tâm. Đơn vị cuối cùng là phủ tổng thống. Anh Tâm là người phải thuyết trình tình hình chiến trường hàng ngày cho tổng thống Nguyễn Văn Thiệu.
- Người em thứ nhì cấp trung tá cũng tên là Đỗ đình Tâm, làm việc với tôi tại TTM.
- Người em thứ 3 Đỗ đình Vượng.

Bây giờ để tôi nói chuyện tình của Vượng cho các bạn nghe. Anh có gia đình và nhiều con tại Sài Gòn nhưng chuyện nhà không êm nên 2 người đã ly dị. Tham dự chiến dịch Quảng Trị trung tá thủy quân lục chiến Đỗ đình Vượng cặp với cô sinh viên Huế đã có thêm một cậu con trai. Khi trung tá Vượng đổi về sư đoàn 5 bộ binh thì vợ con tạm trú với gia đình trung tá Đỗ đình Tâm tại Sài Gòn. Ngày 26 tháng tư, tôi cùng với trung tá Tâm lên trên vùng hành quân Lai Khê thăm Vượng. Lúc đó, anh đang chỉ huy trung đoàn sẵn sàng đối phó với các đơn vị cộng sản tiến về Sài Gòn. Vượng nói với chúng tôi rằng các anh về lo dùm vợ con em.

Vào đêm 29 tháng tư chúng tôi họp đơn vị đưa anh em xuống tàu quân vận di tản từ miền Trung về đậu bên Khánh Hội. Tôi đón được gia đình 2 anh em đại tá Đỗ đức Tâm phủ tổng thống luôn cả vợ con của Vượng xuống tàu quân vận. Lúc đó, vợ của Vượng mang bầu đứa con thứ nhì, tay dẫn đứa con thứ nhất là thằng bé Việt. Tàu quân vận của chúng tôi chạy theo hải quân VN nhưng không kịp nên nổi trôi mấy ngày trên biển đông và sau cùng được tàu Mỹ vớt đem tất cả vào các trại tị nạn Hoa Kỳ. Vợ con của Vượng đi theo các ông anh chồng.

Trong khi đó, trung tá Đỗ đình Vượng ăn bữa cơm cuối cùng với tướng Lê Nguyên Vỹ tư lệnh sư đoàn 5 bộ binh trước khi ông tự tử chết. Vượng cùng các sĩ quan vào tù tập trung của cộng sản bị đưa ra ngoài Bắc. Trong giai đoạn gia đình mất liên lạc. Cô Vượng sinh ra đứa con trai thứ nhì trong trại là thằng bé Vũ. Tất cả mấy gia đình về định cư ở South Bend IN.

Cô Vượng theo học chương trình điện toán gặp ông giáo sư người Mỹ độc thân... Sau nhiều năm quen biết. Ở nơi xa xôi không có tin tức từ Việt Nam. Thêm cảnh 2 con nhỏ sống vất vả, cô Vượng đồng ý để ông thầy xin các ông anh chấp thuận cho thành duyên vợ chồng. Ông giáo sư Mỹ đã nuôi 2 người con của vợ trở thành các sinh viên đại học thành công, tốt nghiệp bác sĩ. Trong suốt một thời gian dài. Cô Vượng sống với gia đình chồng mới nhưng tiếp tục liên lạc gửi quà về tiếp tế cho gia đình Vượng tại Sài Gòn và đồng thời tiếp tế thẳng cho anh trong trại tù cộng sản. Khi Vượng được tự do cô đã hết sức thu xếp yểm trợ để đem hết đại gia đình cũ của anh qua Hoa Kỳ.

Trong hoàn cảnh đặc biệt của cuộc chiến tranh. Biết bao nhiêu gia đình chia ly. Nhưng tôi chưa bao giờ thấy người vợ cũ lo cho gia đình chồng HO qua Mỹ xây dựng đời sống hoàn hảo như vậy. Anh Vượng là người chấp nhận hoàn cảnh. Vẫn hoàn toàn vui vẻ sinh hoạt hết sức cởi mở với những đứa con và người cha Mỹ của chúng...

Với anh em cùng khóa chúng tôi thêm một kỷ niệm đặc biệt trong tình chiến hữu. Phải kể lại với quý vị. Khi chúng tôi họp khóa mỗi anh em đều có một câu chuyện ly kỳ. Tôi đã mời anh Vương cùng cô vợ cũ, bây giờ chỉ là người bạn, cùng xuất hiện trong đại hội kỷ niệm 50 năm họp khóa quân trường tại California. Người vợ cũ, cô sinh viên của đại học Huế lên trên sân khấu choàng vòng hoa cho Vương người chiến binh thủy quân lục chiến tham dự trận Quảng Trị năm xưa. Tôi đã có cơ hội xin ông chồng Mỹ cho phép vợ tham dự đại hội khóa với người chồng cũ. Đó là những hình ảnh đẹp đẽ và là những kỷ niệm mà anh em cùng khóa chúng tôi ghi nhận được.

Tuy nhiên, tôi có kỷ niệm còn độc đáo hơn nhiều. Chúng tôi được mời tham dự đám cưới của bác sĩ Vũ, thằng bé còn trong bụng mẹ lúc ra đi năm 1975 bây giờ là anh bác sĩ Việt Nam thành hôn với tiểu thư Mỹ trắng nhà giàu bên Nevada. Anh bác sĩ là đứa con mà Vương chưa từng biết mặt nay đi ở rể ở bên xứ Nevada. Đám cưới tổ chức bên nhà gái. Nhà trai chúng tôi đi rất là đông đảo. Một phái đoàn hùng hậu Mỹ Việt. Phe bố nuôi toàn Mỹ trắng trang phục tây phương. Phe bố đẻ là Việt Nam áo dài rực rỡ. Tham dự vào một đám cưới khá lạ lùng. Quý vị có thể tưởng tượng khi được giới thiệu. Bà mẹ Việt Nam đi giữa, bên phải là ông chồng Mỹ hiện tại cha nuôi của chú rể. Bên trái là ông chồng Việt Nam cũ, người cha đẻ của chú rể. Hôm đó tôi đứng ở trên bục diễn đàn hân hạnh giới thiệu 2 người cha và một bà mẹ chú rể. Đôi lời cảm ơn ông giáo sư Mỹ có công nuôi một đứa trẻ Việt Nam 3 tuổi trở thành vị bác sĩ của tiểu bang California. Công ơn trời biển. Lại nói đến hoàn cảnh của bà mẹ Việt Nam trong chiến tranh. Nhưng tôi xin nói nhiều về người anh hùng Marine Corp Việt Nam Đỗ Đình Vương. Năm 1968 anh là tiểu đoàn trưởng tiểu đoàn 4 TQLC Kinh Ngự đánh trận Mậu Thân. Năm 1975 anh là trung đoàn trưởng trung đoàn 7 tại mặt trận miền Đông đương đầu với sư đoàn, cộng sản tiến về Sài Gòn. Chợt có lệnh tổng thống đầu hàng, Vương đem quân rút về căn cứ Lại Khê. Ông ngồi ăn bữa cơm cuối cùng với tư lệnh sư đoàn 5 bộ binh. Cơm xong tướng Lê Nguyên Vỹ tự tử bằng súng. Ông Vương bị bắt làm tù binh và ở tù cộng sản 13 năm trên các trại khổ sai ở miền núi rừng Bắc Việt. Sau cùng ông đoàn tụ với gia đình và chứng kiến lễ cưới của con trai trong hoàn cảnh tràn ngập hạnh phúc hôm nay. Ông mục sư chủ lễ tiếp lời nói rằng đây là câu chuyện đẹp đẽ nhất được nghe thấy sau chiến tranh.

Cô gái Huế đi tìm vợ cho chồng:

Nhưng mà câu chuyện vẫn chưa chấm dứt ở đây. Quý vị có biết không, về sau này cô vợ cũ của anh Vương và người chồng Mỹ cùng về Việt Nam để đi tìm mai mối cho anh Vương lấy một người vợ Việt Nam. Bà này tên là cô Chương. Nàng cũng có tài sản và con cái cùng ông chồng cũ không còn nữa. Cô Chương là người đất Quảng dù muộn màng nhưng còn nhớ hào quang của sĩ quan Sài Gòn. Thật may mắn anh Vương cuối đời đã gặp được người thực sự thương yêu săn sóc. Trong cuộc tình muộn ông trung tá Cộng Hòa đưa cả bà mẹ và con gái qua Mỹ.

Cô Chương đất Quảng thành hôn với ông Vương thêm mối tình của con gái cô Chương lấy thằng Việt con trai ông chồng: Đây là câu chuyện con anh lấy con em. Thành ra cái mối duyên nợ rối rắm mà nó lại hiện thực. Ngày nay những đứa con của anh Vương đều đã trưởng thành. Cả 2 dòng con từ các phương trời bay về South Bend để tiễn đưa người cha anh hùng về miền vĩnh cửu.

Trong những ngày tháng sau cùng, cô Chương đất Quảng săn sóc cho chàng trai Hà Nội. Cô vợ cũ của đất Thần Kinh xứ Huế ghé tai Vương nói lời vĩnh biệt. Anh trung tá TQLC không nói nhưng gật đầu mắt ứa lệ rồi ra đi. Khóa tôi mất thêm người bạn.

Giao Chỉ, San Jose.